

De Himmelrika vågar vara annorlunda (Matt 5:5)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Varför har vi så svårt att våga vara annorlunda?

{biblink} Ps 37:11, Jes 60:21, Rom 4:13, Kol 1:1 {/biblink}

vågar vara annorlunda (5:5) Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet.

Bön: Kom, helige Ande, och gör mig mjuk så att Jesus kan få forma mig och använda mig. Saliga de ödmjuka...

På nytt hör vi detta Saliga från Jesus.

Han vrider på den himmelska strömbrytaren. En utstrålning av ljus, värme och kraft kommer till oss genom det ordet. De som var omkring Jesus måste ha sett förvånade ut. Precis som vi gör, när vi hör de orden från hans mun. Vem syftar han på? Var finns dessa "ödmjukingar", som är värda att få ärva landet? De som då var omkring Jesus och vi som nu är omkring Jesus, kan ha minnen som gjort oss hårda. Ansiktsdragen hos en del vittnar om besvikelse och bitterhet. Människor omkring oss kanske upplever oss som besvärliga och kantiga, kanske hög-dragna... Men poängen med dessa saligprisningar är inte att Jesus delar ut beröm åt de duktiga. Poängen är att han ger det han säger. Det händer något när vi är hos Jesus och lyssnar till hans ord. När Jesus talar, då sker något. Genom sitt ord skapar Jesus nytt liv. Vi dras in i hans kraftfält och in i hans omformning. Vi formas efter Guds sons bild (Rom 8:29).

Vi blir lika honom (1 Joh 3:2).

Alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet förvandlas till en och samma avbild; vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden (2 Kor 3:18).

Man präglas av den man är tillsammans med. Är vi tillsammans med TV kväll efter kväll blir vi snart fyrkantiga, tomma, kravfyllda... Är vi tillsammans med Jesus blir vi ödmjuka. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ (Matt 11:29).

Saliga de ödmjuka... Ordet öd-mjuk betyder "som lätt blir mjuk". NT 17 översatte med "saktmod", "det mjuka modet" (tyska: Sanftmut, jfr eng. soft).

Sedan NT 81 kom till har allt saktmod försvunnit ur landet... Jesu ord gör mig mjuk. Hårdheten försvinner. Jag blir mjuk i hans hand, så att han kan forma något nytt av mitt liv. Jesu ord ger också läkedom i mitt innersta. Hans ord är liv för var och en som finner dem och en läkedom för hela hans kropp (Ordspr 4:22). Bitterheten försvinner och besvikelsen försvinner och hårdheten försvinner. Det gör inte ont längre, då människor petar på sådant i mitt liv som tidigare alltid gjorde så ont. Det här kan betyda så mycket i umgänget med andra människor. Ty när jag blir mjuk inför Gud, kan jag bli saktmodig inför människor.

Saktmodet är det största av alla mod. Det är modet att gå sakta och mjukt fram. Jesus själv var saktmodig. Han hävdade sig inte och stod inte på sin rätt. Han slog sig inte fram. Men han kämpade för andras rätt. Han vågade vara annorlunda. Och han kallar oss att i hans efterföljd våga vara annorlunda. Våga gå mot strömmen. Våga vara de särpräglade original, som Gud skapat oss till.... de skall ärva landet.

I Gamla Testamentet finns många löften, som gäller Israels land. Abraham är den förste som får löftet om landet (1 Mos 12:7). Den som hedrar fader och moder skall länge leva i landet (2 Mos 20:12, jfr Ef 6:2-3). De ödmjuka skall besitta landet (Psalt 37:11).

Dessa löften om landet finns kvar även då landet ockuperats och gått under. Jesus tar fram dessa tankar. Han talar om det rike, som de som fått hans faders välsignelse skall få överta (Matt 25:34). Till de fattiga och små riktar Jesus dessa ord: Var inte rädd, du lilla hjord, er fader har beslutat att ge er riket (Luk 12:32). Vi ser Guds rike och kommer in i Guds rike, då vi blir födda av vatten och ande (Joh 3:3-5). Fadern har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade sons rike (Kol 1:13). Därför får vi tacka Fadern, som har gjort oss värdiga att få del i det arv som väntar de heliga i ljuset (Kol 1:12). Det är denna verklighet som vi har fått och som vi kallas att ta i besittning. Se, jag har gett er landet i ert våld. Gå nu och inta detta land, som Herren med ed har lovat era fäder (5 Mos 1:8).

Jag ber att vår Herre Jesu Kristi Gud, härlighetens fader, skall ge er en vishetens och uppenbarelsens ande som låter er få kunskap om honom. Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga (Ef 1:17-18).

Tänk på och begrund:

Varför har vi så svårt att våga vara annorlunda?